



ΕΝΩΣΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ (ΕΑΑΣ)
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΗΜΕΡΑΣ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ-ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ-ΒΕΤΕΡΑΝΩΝ
21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2022

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΕΙΣΟΔΙΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΑΜΠΕΛΑΚΙΑ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ

Θα μου επιτρέψετε να μη χρησιμοποιήσω τις γνωστές συμβατικότητες των επισήμων λόγων. Αυτή την ημέρα, βεβαίως, εορτάζουμε τα Εισόδια της Υπεραγίας Θεοτόκου, ως αρχή της σωτηρίας του γένους των ανθρώπων, την οποία το Ελληνικό Έθνος τιμά ως Υπέρμαχο Στρατηγό και προστάτη του. Άλλωστε, όλες οι εθνικές επέτειοι εορτάζονται σε θεομητορικές εορτές. Αλλά δεν θα επεκταθώ σε τέτοιους συμβολισμούς.

Θα ασχοληθώ αποκλειστικά και μόνο με τη θέση που κατέχουν, όσοι τιμώνται σήμερα, μέσα στην υπόσταση του έθνους και του κράτους μας. Η Ελλάδα υπάρχει και δραστηριοποιείται στο πιο δύσκολο σταυροδρόμι της ιστορίας και της γεωγραφίας. Αγγίζει τρεις ηπείρους και βρίσκεται πάνω στους αρχαιότερους χερσαίους, θαλάσσιους και τώρα εναέριους άξονες συγκοινωνίας και μεταφοράς αγαθών. Όσο και να το εύχεται ο ελληνικός λαός, δεν του δίδεται το δικαίωμα να επιλέξει ανάμεσα στις ειρηνικές δραστηριότητες και στη διαρκή ετοιμότητα για προάσπιση της ύπαρξής του.

Από την αρχαιότητα έως τους σύγχρονους καιρούς, όποτε κι αν η χώρα μας και ο λαός μας προσπάθησαν να μείνουν αμέτοχοι στις συγκρούσεις, βρέθηκαν να αγωνίζονται να επιβιώσουν, να φυλάξουν τη γη των προγόνων τους ή να απελευθερωθούν από τους κατακτητές της. Ας μη ξεχνάμε τις πρόσφατες δύο παγκόσμιες συγκρούσεις, όταν αμφότεροι οι σχηματισμοί των αντιπάλων, μας εξώθησαν στον πόλεμο. Και στις δύο περιπτώσεις, βρεθήκαμε, βεβαίως, στο πλευρό των ελεύθερων λαών. Αυτό συμβαίνει, όμως, ακόμη και σήμερα στην ευρύτερη περιοχή μας. Δύο δυνάμεις θέλουν να επιβάλουν, όπως λέμε «με το στανιό» τη δική τους κυριαρχία.

Στο σημείο αυτό, να μη συγχέουμε τί συμβαίνει στους λαούς με μεγάλη αποικιακή προϊστορία. Η Ελλάδα δεν είχε ποτέ, ούτε στους αρχαίους χρόνους,

ούτε στην περίοδο της αυτοκρατορίας της Κωνσταντινουπόλεως, ούτε στο σύγχρονο κράτος, Ένοπλες Δυνάμεις έξω από το εθνικό και λαϊκό πλαίσιο. Ας θυμηθούμε απλά τη Ναυμαχία της Σαλαμίνας, όπου τα ελληνικά πλοία στελέχωναν ελεύθεροι άνθρωποι. Πάντοτε, ένα τμήμα αυτού του Έθνους, αυτού του Λαού, καλείται υπό τα όπλα για να εξασφαλίσει, αυτά που σημαίνουμε με τους όρους: «εθνική ανεξαρτησία, εδαφική ακεραιότητα, δημοκρατική διακυβέρνηση, προάσπιση του τρόπου ζωής και του πολιτισμού μας». Δεν έχουμε ούτε μισθοφόρους, ούτε λεγεώνες των ξένων. Εμείς, οι γονείς μας, οι πρόγονοί μας γενικά, τα παιδιά και οι απόγονοί μας, είμαστε ταυτόχρονα ο λαός και οι Ένοπλες Δυνάμεις. Και εγκλημάτησαν όσοι προσπάθησαν να μετατρέψουν αυτή τη σχέση σε καθεστώς ή σε αντιπάλους.

Ο εθνικός κυβερνήτης Ιωάννης Καποδίστριας έδωσε το απόλυτο βάρος ώστε η νεώτερη Ελλάδα να αποκτήσει τότε Στρατό και Στόλο. Ο εθνάρχης Ελευθέριος Βενιζέλος προσέθεσε και την Πολεμική Αεροπορία. Υπήρξαμε πρωτοπόροι στη χρήση των νέων όπλων, όπως επί παραδείγματι των υποβρυχίων και των αεροσκαφών σε πολεμικές επιχειρήσεις. Αλλά ποτέ δεν ήσαν τα όπλα, αυτά που έκαναν τη διαφορά της ελληνικής μαχητικής ισχύος. Ήταν ο λαός που στελεχώνει τις Ένοπλες Δυνάμεις και χρησιμοποιεί το υλικό πολέμου, που έχει ήδη χρηματοδοτήσει μέσω της φορολογίας. Το στελεχειακό δυναμικό και οι στρατεύσιμοι δεν είναι ποτέ αρκετοί. Πρέπει κάθε φορά οι μάχιμοι άνδρες -αλλά και οι γυναίκες και μάλιστα τα πρόσφατα χρόνια στην πρώτη γραμμή- να πολεμούν, να θυσιάζουν τη ζωή ή την αρτιμελείά τους ή να φθάνουν αγόγγυστα στα όρια της φυσικής αντοχής για να υπερασπιστούν την Πατρίδα ή να αναπληρώνουν κενά στο προσωπικό και ελλείψεις στα μέσα.

Το πιο χαρακτηριστικό κομμάτι της νεώτερης πολεμικής μας ιστορίας είναι ο αγώνας στα βουνά της Πίνδου, στα οχυρά, τη Μέση Ανατολή και τις θάλασσες και τον αέρα όλου του κόσμου. Μας επιτέθηκε μια αυτοκρατορία «οκτώ εκατομμυρίων λογχών». Την ανατρέψαμε. Όταν κατακτηθήκαμε από τρεις βάρβαρους λαούς, αντιτάξαμε εσωτερική άμυνα και συμπολεμήσαμε μακριά από την Πατρίδα. Ακόμη και πιο πρόσφατα, στη διάρκεια του Κυπριακού Αγώνα, το εθνικό αγωνιστικό πνεύμα σταμάτησε την εγκληματική προδοσία και την τουρκική εισβολή.

Η ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων που μας κάνει την τιμή να εκπροσωπείται σήμερα εδώ, οι εν ενεργεία γυναίκες και άνδρες, αξιωματικοί, υπαξιωματικοί και πολιτικό προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων, μαζί με τους στρατευσίμους και τα Σώματα Ασφαλείας, είναι το δυναμικό κομμάτι του

έθνους και του λαού μας. Τα απόστρατα στελέχη είναι η ιστορική τεκμηρίωση της προσπάθειας. Οι βετεράνοι είναι οι πρώην στρατεύσιμοι, οι πρώην πολεμιστές, τα παιδιά του ελληνικού έθνους που παράτησαν τα ειρηνικά τους έργα και είτε απλά κατατάχθηκαν και υπηρέτησαν την Πατρίδα, είτε πρόθυμα παρουσιάσθηκαν σε επιστράτευση και πόλεμο, είτε όπως στην περίπτωση του αρματαγωγού «Λέσβος», όπου ο κυβερνήτης, το πλήρωμα και οι ΕΛΔΥΚάριοι αντί να γυρίσουν στην Ελλάδα με το πέρας της αποστολής τους, αυθόρμητα επέστρεψαν στις επιχειρήσεις στην Κύπρο και κατήγαγαν νίκη, υπερασπίζοντας την Πατρίδα.

Για όσους ακόμη πιστεύουν ότι η ύπαρξη της Ελλάδος, η συνέχεια του Ελληνισμού, η προάσπιση της εθνικής και πολιτιστικής παράδοσης μπορούν να υλοποιηθούν χωρίς τις Ένοπλες Δυνάμεις, θα θυμίσω τους στίχους του Αλεξανδρινού Κωνσταντίνου Καβάφη: «Τιμή σ' εκείνους όπου στην ζωή των ώρισαν και φυλάγουν Θερμοπύλες. Ποτέ από το χρέος μη κινούντες».

Χρόνια πολλά στις Ένοπλες Δυνάμεις του σήμερα, χρόνια πολλά στους απόστρατους και τους βετεράνους, τη συνέχεια του χθες, για ένα καλύτερο αύριο. Τιμή και δόξα στους ηρωικούς πεσόντες στους αγώνες του έθνους.

Ζήτω το Έθνος

Ζήτωσαν οι Ένοπλες Δυνάμεις

Ταξίαρχος Διερμηνέας εν αποστρατεία Όθων Κυπριωτάκης

Πρώην Διευθυντής Γραμματειακής και Μεταφραστικής Υποστήριξης / ΓΕΣ

Αντιπρόεδρος Τοπικού Συμβουλίου Παραρτήματος Σαλαμίνας ΕΑΑΣ